

500+ dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji

Uzyskanie świadczenia uzupełniającego uzależnione jest od łącznego spełnienia kilku warunków. Po pierwsze, świadczenie to jest adresowane wyłącznie do osób, które ukończyły 18 lat i są niezdolne do samodzielnej egzystencji. Po drugie, świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które nie są uprawnione do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub też łączna wysokość „brutto” tych świadczeń, z kwotą wypłacaną przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych nie przekroczy 1600 zł. O dodatek mogą ubiegać także cudzoziemcy, w tym obywatele państw członkowskich UE, legalnie przebywający na terytorium RP.

Co powinny zrobić osoby, które nie mają orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji?

Osoby te powinny do wniosku o świadczenie uzupełniające dołączyć dokumentację medyczną oraz inne dokumenty mające znaczenie dla wydania orzeczenia, np. kartę badania profilaktycznego, dokumentację rehabilitacji leczniczej lub zawodowej oraz zaświadczenie o stanie zdrowia (wydane przez lekarza nie wcześniej niż na miesiąc przed złożeniem wniosku). Osoby posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnoprawności powinny je także dołączyć do wniosku.

Od kiedy ZUS wypłaci pieniądze?

Świadczenie uzupełniające dla osób niesamodzielnych przysługuje od miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek, nie wcześniej jednak niż od 1 października 2019 r., tj. od daty wejścia w życie przepisów.

W jakiej wysokości ZUS przyzna świadczenie?

Nowe świadczenie przysługuje w wysokości nie wyższej niż 500 zł, przy czym łączna kwota tego świadczenia i innych świadczeń finansowanych ze środków publicznych nie może przekroczyć 1600 zł. Zgodnie z tą zasadą uprawnione do świadczenia są również osoby, których suma świadczeń ze środków publicznych zawiera się w przedziale powyżej 1100 zł do 1600 zł. Przykładowo, jeżeli suma tych świadczeń wynosi 1200 zł, to świadczenie uzupełniające zostanie przyznane w kwocie 400 zł.

Jakie dochody są brane pod uwagę?

Do kryterium dochodowego są brane pod uwagę prawie wszystkie świadczenia stałe finansowane ze środków publicznych, m.in. emerytury, renty, świadczenia przedemerytalne, świadczenia z pomocy społecznej. Istotne będą także świadczenia emerytalno-rentowe z zagranicy.

Czego nie uwzględnia się przy obliczaniu dochodu?

Nie są wliczane świadczenia o charakterze jednorazowym, np. zasiłki socjalne lub zasiłek pogrzebowy. Nie jest wliczany także zasiłek pielęgnacyjny ani dodatki (np. dodatek kombatancki), dochody z pracy, renty cywilnoprawne, a także - w niektórych przypadkach - renta rodzinna. Do dochodu nie jest wliczana renta rodzinna przyznana po zmarłym rodzicu osobom, które stały się całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 16 lat lub przed ukończeniem 25 lat w przypadku kontynuowania nauki.

Marlena Nowicka

regionalna rzeczniczka prasowa ZUS

w Wielkopolsce